

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE (druhého senátu)

13. března 2013 *

„Veřejná služba — Otevřené výběrové řízení — Nepřipuštění k hodnotícím zkouškám — Povinnost správy vykládat stížnosti vstřícně — Změna oznámení o výběrovém řízení po konání vstupních testů — Zásada legitimního očekávání — Právní jistota“

Ve věci F-125/11,

jejímž předmětem je žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, použitelného na Smlouvu o ESAE podle jejího článku 106a,

Isabel Mendes, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupená S. Rodriguesem a A. Blotem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené J. Currалlem, jako zmocněncem,

žalované,

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU (druhý senát),

ve složení M. I. Rofes i Pujol, předsedkyně, I. Boruta a K. Bradley (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: X. Lopez Bancalari, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. června 2012,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 28. listopadu 2011 podala I. Mendes projednávanou žalobu, jíž se domáhá jednak zrušení rozhodnutí výběrové komise v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/111/10 nepřipustit ji k hodnotícím zkouškám, a jednak toho, aby bylo Evropské komisi uloženo nahradit jí újmu, kterou utrpěla v důsledku tohoto rozhodnutí.

* Jednací jazyk: francouzština.

Právní rámec

- 2 Článek 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) stanoví:

„Každá osoba, na kterou se tento služební řád vztahuje, se může obrátit na orgán oprávněný ke jmenování se stížností na opatření, které se jí nepříznivě dotýká, pokud uvedený orgán rozhodl nebo pokud nepřijal opatření stanovené služebním řádem. Tato stížnost musí být podána do tří měsíců. [...]“

- 3 Článek 91 odst. 2 a 3 služebního řádu stanoví:

„2. Žaloba k Soudnímu dvoru Evropské unie je přípustná pouze, pokud:

- k orgánu oprávněnému ke jmenování byla předtím podána stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 a ve stanovené lhůtě,
- stížnost byla zamítnuta výslovným rozhodnutím nebo rozhodnutím učiněným mlčky.

3. Žaloba podle odstavce 2 musí být podána ve lhůtě tří měsíců. Tato lhůta počíná běžet:

- dnem oznámení rozhodnutí přijatého k dané stížnosti;

[...]“

- 4 Článek 1 odst. 1 přílohy III služebního řádu má toto znění:

„Výběrové řízení vyhlašuje orgán oprávněný ke jmenování po projednání se smíšeným výborem.

Vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat:

[...]

- e) pokud se jedná o výběrové řízení na základě zkoušek, povahu těchto zkoušek a jejich hodnocení;

[...]“

- 5 Dne 17. listopadu 2010 zveřejnil Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO) v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/111/10 za účelem sestavení rezervního seznamu pro nábor asistentů třídy AST 1 pro oblast sekretariátu (Úř. věst. C 312 A, s. 1, dále jen „oznámení o výběrovém řízení“). Konec lhůty pro přihlašování byl stanoven na 16. prosince 2010.
- 6 Oznámení o výběrovém řízení stanovilo v hlavě IV vstupní test a v hlavě V hodnotící zkoušky. Vstupních testů bylo šest a jejich cílem bylo vyhodnotit na základě otázek s výběrem odpovědí obecné schopnosti a dovednosti uchazečů v oblasti verbálního uvažování [test a)], numerického uvažování [test b)], abstraktního uvažování [test c)] a v oblasti sekretariátu [test f)]. Dva testy se dále týkaly odborných schopností uchazečů a jejich cílem bylo posoudit správnost a přesnost [test d)] a stanovování priorit a organizaci práce [test e)].
- 7 Podle hlavy IV oznámení o výběrovém řízení byly testy a), d), e) a f) hodnoceny v rozmezí 0 až 20 bodů, přičemž požadované minimum činilo 10 bodů. Testy b) a c) byly hodnoceny v rozmezí 0 až 10 bodů, přičemž požadované minimum činilo 10 bodů sečtených za oba testy.

8 V hlavě V bodě 1 oznámení o výběrovém řízení bylo uvedeno, že k hodnotícím zkouškám uchazečů budou připuštěni uchazeči, kteří jednak získali nejlepší známky a požadované minimum ve vstupních testech a jednak podle svého prohlášení při elektronickém zápisu splňují obecné i specifické podmínky přijetí uvedené v hlavě III oznámení o výběrovém řízení.

9 V tomtéž ustanovení bylo uvedeno, že pozvání k účasti na hodnotících zkouškách bude potvrzeno s výhradou pozdějšího ověření dokladů, které jsou součástí spisu každého uchazeče. V poznámce pod čarou, na kterou odkazuje bod 1 hlavy V oznámení o výběrovém řízení, je navíc stanoveno, že počet uchazečů připuštěných k účasti na hodnotících zkouškách je přibližně 2,5 násobně vyšší než cílový počet úspěšných uchazečů uvedený v oznámení o výběrovém řízení. Pro uchazeče, kteří si zvolili portugalský jazyk, je v tabulce uvedené v hlavě I bodě 1 oznámení o výběrovém řízení stanoven počet 19 úspěšných uchazečů.

10 V oznámení o výběrovém řízení je rovněž tučně vtištěným písmem uvedena tato úvodní poznámka:

„Před přihlášením je třeba, abyste si pečlivě přečetli pokyny [platné pro otevřená výběrová řízení], které jsou zveřejněny v Úředním věstníku řady C 184 A ze dne 8. července 2010 a na internetové stránce úřadu EPSO.

Tyto pokyny, jež jsou nedílnou součástí oznámení o výběrovém řízení, vám pomohou porozumět pravidlům, která upravují postupy a způsoby přihlašování.“

11 Pokyny pro otevřená výběrová řízení platné v době, kdy nastaly skutkové okolnosti, stanovily v bodě 6.3, nazvaném „Odvolání“:

„Pokud se v jakémkoli stadiu výběrového řízení domníváte, že úřad EPSO nebo porota nepostupovaly spravedlivým způsobem nebo že porušily:

- pravidla výběrového řízení nebo
- podmínky uveřejněné v oznámení o výběrovém řízení

a tato skutečnost Vás poškodila, můžete se odvolat prostřednictvím těchto prostředků:

- podat správní stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu [...]

[...]

- podat žalobu na základě článku 270 [SFEU] a článku 91 služebního řádu [...] na adrese:

Soud pro veřejnou službu Evropské unie

[...]

Běh lhůt stanovených v případě těchto dvou řízení [služebním řádem] začíná dnem oznámení opatření, jež se dotýčné osoby nepříznivě dotýká.“

12 Dne 3. března 2011 úřad EPSO zveřejnil opravu výběrového řízení (Úř. věst. C 68 A, dále jen „oprava“). Tato oprava, která se týkala hodnocení testů d) a e), měla následující znění:

„Hlava IV strana 3 bod 2:

místo

„Test d)	odborné schopnosti: správnost a přesnost	hodnocení: 0 až 20 bodů požadované minimum: 10 bodů
Test e)	odborné schopnosti: schopnost stanovit si priority a organizovat svou činnost	hodnocení: 0 až 20 bodů požadované minimum: 10 bodů

platí:

„Test d)	odborné schopnosti: správnost a přesnost	hodnocení: 0 až 20 bodů
Test e)	odborné schopnosti: schopnost stanovit si priority a organizovat svou činnost	hodnocení: 0 až 20 bodů
		požadované minimum činí 20 bodů sečtených za oba testy d) a e)“

“

Skutkový základ sporu

- 13 Žalobkyně se přihlásila do výběrového řízení EPSO/AST/111/10 a jako hlavní jazyk si zvolila portugalsštinu; vstupní testy složila dne 11. února 2011. Datum uzávěrky bylo pro vstupní testy stanoveno na 15. únor 2011.
- 14 Dopisem ze dne 22. února 2011 informoval úřad EPSO žalobkyni o nadcházejícím zveřejnění opravy a o jejím obsahu, a sice že testy d) a e) budou spojeny a ohodnoceny maximem 40 bodů, přičemž požadované minimum bude činit 20 bodů sečtených za oba testy.
- 15 Dopisem ze dne 17. března 2011 úřad EPSO informoval žalobkyni, že získala minimum požadované ve vstupních testech, zejména 11 bodů v testu d), že její celkové hodnocení činí 67,07 bodu a že bude v nejbližším možném termínu informována, zda se nachází mezi uchazeči připuštěnými do další fáze řízení.
- 16 Dopisem ze dne 7. dubna 2011 úřad EPSO informoval žalobkyni, že nebyla zapsána na seznam uchazečů přizvaných k účasti na hodnotících zkouškách, neboť připuštění uchazeči získali hodnocení ve výši nejméně 68,8 bodu a její hodnocení této výše nedosahuje (dále jen „rozhodnutí o nepřipuštění“). V tomtéž dopise úřad EPSO žalobkyni informoval, že její přihláška nebyla výběrovou komisí posuzována.
- 17 Dopisem ze dne 12. dubna 2011 zapsaným dne 14. dubna 2011 podala žalobkyně stížnost na základě čl. 90 odst. 2 (dále jen „stížnost“), jejíž podstatou bylo, že přijetí opravy bylo procesním pochybením, kterým byla poškozena. Požadovala tudíž zrušení opravy, neboť změnila vyřazovací fázi výběrového řízení, v jejímž rámci již proběhly a byly vyhodnoceny zkoušky („I request [...] the annulment of the corrigendum, as modifying an eliminatory stage that has been already completed and corrected“), a pouze uchazeči, kteří získali požadované minimum ve všech testech, byli přizváni do další fáze („[...] the invitation at the next stage of only those who have obtained a pass mark in all tests [including test d]“).

- 18 Rozhodnutím ze dne 16. srpna 2011 úřad EPSO jakožto orgán oprávněný ke jmenování (dále jen „OOJ“) tuto stížnost zamítl. V tomto rozhodnutí úřad EPSO informoval žalobkyni, že oprava byla přijata proto, že z odhadů výsledků vstupních testů vycházejících z údajů, jež byly k dispozici po vykonání testů, vyšlo najevo, že míra úspěšnosti v testu d) byla podstatně nižší, než se čekalo.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 19 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- primárně:
 - zrušil rozhodnutí o nepřipuštění;
 - konstatoval, že je namístě žalobkyni znovu zařadit do náborového řízení;
 - v každém případě vyzval úřad EPSO ke sdělení informací, které má ohledně výsledků všech uchazečů v testu d) a e);
- podpůrně, pokud nebude vyhověno hlavnímu návrhu, aby uložil žalované zaplacení částky stanovené předběžně a *ex aequo et bono* na 50 000 eur;
- aby v každém případě uložil žalované zaplacení částky stanovené předběžně a *ex aequo et bono* na 50 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy.

- 20 Žalovaná navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu všech nákladů řízení.

- 21 Dopisem ze dne 25. dubna 2012 požádal Soud účastnice řízení o určité informace a dokumenty, které tyto účastnice ve stanovené lhůtě předložily.

- 22 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání, které se konalo dne 28. června 2012. Po skončení jednání byla ústní část řízení uzavřena a bylo zahájeno projednání v této věci.

- 23 Usnesením ze dne 12. července 2012 Soud ústní část řízení znovu zahájil a vyzval Komisi, aby upřesnila, jak byly organizovány vstupní testy výběrového řízení, a zejména zda se uchazeči mohli svobodně rozhodnout, jak mezi jednotlivé testy rozdělí čas, který pro ně byl celkově vyčleněn, nebo zda byl předem stanoven maximální časový rozsah pro každý test. Soud kromě toho vyzval Komisi, aby uvedla, zda byla tato informace uchazečům výběrového řízení dostupná předem, a pokud ano, jakým způsobem jim byla sdělena.

- 24 Komise těmto výzvám vyhověla dopisem ze dne 17. července 2012.

- 25 Dopisem ze dne 6. září 2012 informoval Soud účastnice řízení o uzavření ústní části řízení a o zahájení projednání v této věci

K přípustnosti žaloby

1. Argumenty účastnic řízení

- 26 Komise ve své žalobní odpovědi podává námitku nepřípustnosti opírající se o skutečnost, že před podáním žaloby nebyla podána stížnost.
- 27 Žalobkyně podle Komise ve stížnosti požádala pouze o zrušení rozhodnutí přijmout opravu a o to, aby byli k hodnotícím zkouškám pozváni pouze uchazeči, kteří obdrželi minimum požadované pro každý test, včetně testu d). Tato žaloba je naproti tomu namířena proti rozhodnutí o nepřipuštění. V důsledku toho má tato žaloba jiný předmět než stížnost a nelze mít za to, že tato stížnost předcházela této žalobě, ale spíše že tato žaloba byla soudu předložena přímo. Toto přímé předložení však mělo být učiněno ve lhůtě tří měsíců od doručení rozhodnutí o nepřipuštění, prodloužené o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti, tedy nejpozději dne 18. července 2011, neboť 17. července byla neděle. Tato žaloba byla nicméně podána až dne 28. listopadu 2011, a byla tudíž podána opožděně, a je z tohoto důvodu zjevně nepřípustná.
- 28 Žalobkyně na jednání argumentovala v první řadě tím, že podle ustálené judikatury musí stížnost OJ umožnit dostatečně přesné seznámení s kritikou formulovanou zúčastněnými stranami vůči zpochybnému rozhodnutí, a že jelikož zúčastněné strany mohou v této fázi – jak tomu bylo v projednávané věci – postupovat bez pomoci advokáta, nesmí správní orgány vykládat jejich stížnosti restriktivně, nýbrž vstřícně. Žalobkyně dále uvedla, že ve stížnosti a žádosti zmínila tytéž námitky, čímž dodržela pravidlo shody, tak jak vyplývá z judikatury. Žalobkyně konečně uvedla, že stížnost byla implicitně namířena proti rozhodnutí o nepřipuštění.

2. Závěry Soudu

- 29 Nejprve je potřeba připomenout, že podle čl. 91 odst. 2 služebního řádu je žaloba v oblasti veřejné služby přípustná pouze tehdy, pokud byla předtím k OJ podána stížnost a pokud byla tato stížnost zamítnuta výslovným rozhodnutím nebo rozhodnutím učiněným mlčky.
- 30 Podle ustálené judikatury je však podmínka článku 91 služebního řádu namířena pouze vůči aktům, jež OJ může případně změnit (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. července 1983, Detti v. Soudní dvůr, 144/82, bod 16), takže opravný prostředek proti rozhodnutí výběrové komise obvykle spočívá v tom, že se věc přímo předloží soudu (viz např. rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 31. května 2005, Gibault v. Komise, T-294/03, bod 22, nebo rozsudek Soudu ze dne 23. listopadu 2010, Bartha v. Komise, F-50/08, bod 25).
- 31 Pokud se nicméně zúčastněná strana rozhodne obrátit dříve na správní orgán formou správní stížnosti proti rozhodnutí výběrové komise, bude přípustnost sporné žaloby podané později proti rozhodnutí o zamítnutí této stížnosti záviset na tom, zda tato zúčastněná strana dodržela veškeré procesní povinnosti související s podáním předchozí stížnosti (výše uvedených rozsudek Gibault v. Komise, bod 22). Lhůta pro podání žaloby proti výslovnému rozhodnutí o zamítnutí počíná v souladu s čl. 91 služebního řádu běžet dnem doručení tohoto rozhodnutí (rozsudek Soudu ze dne 20. června 2012, Cristina v. Komise, F-66/11, bod 45 a citovaná judikatura).
- 32 Pro určení, zda mají stížnost a žaloba v projednávané věci stejný předmět, je potřeba posoudit, zda je uvedená stížnost namířena proti rozhodnutí o nepřipuštění.
- 33 V tomto ohledu bylo již opakovaně rozhodnuto, že přesná právní kvalifikace dopisu nebo sdělení závisí pouze na posouzení Soudu, a nikoli na vůli účastnic řízení či jednoho z nich (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. června 2000, Corrado Politi v. Evropská nadace pro vzdělávání, C-154/99 P, bod 16).

- 34 Dopis, jehož prostřednictvím úředník jednoznačně projevuje vůli zpochybnit rozhodnutí, které nepříznivě zasahuje do jeho postavení, představuje stížnost (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. února 2005, *Reggimenti v. Parlament*, T-354/03, bod 43). V tomto ohledu má obsah aktu přednost před jeho formou (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. července 1998, *Brems v. Rada*, T-219/97, bod 45 a citovaná judikatura).
- 35 Postup před zahájením soudního řízení, během něhož mohou zúčastněné strany jednat bez pomoci právního zástupce, má kromě toho neformální charakter, a úřad nesmí stížnosti vykládat restriktivně, nýbrž vstřícně (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. března 1989, *Del Amo Martinez v. Parlament*, 133/88, bod 11, a rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. října 2004, *Schumann v. Komise*, T-49/03, bod 39).
- 36 V projednávané věci Soud hned na počátku konstatoval, že stížnost ze dne 12. dubna 2011, která byla u úřadu EPSO zapsána dne 14. dubna 2011, byla podána později, než bylo vydáno rozhodnutí o nepřipuštění, které nepochybně nepříznivě zasahuje do právního postavení žalobkyně.
- 37 Dále nic ve stížnosti nenaznačuje tomu, že by žalobkyně jednala ve veřejném zájmu. Naopak, výslovně poukazuje na svou osobní situaci a uvádí, že uspěla ve všech testech, a zejména že byla mezi oněmi několika uchazeči, kteří uspěli v testu d). Ze znění stížnosti vyplývá, že si žalobkyně oficiálně stěžuje na procesní pochybení, kterým byla poškozena („I [...] hereby would like to formally complain [...] about a procedural irregularity that brings me prejudice“). Žalobkyně dále zdůrazňuje, že bez opravy by byli uchazeči, kteří nedosáhli požadovaného minima v testu d), vyloučeni, avšak že oprava výrazně změnila situaci tím, že změnila počet a složení skupiny uchazečů připuštěných do další fáze ([c]andidates with no pass mark in test [d] would be eliminated, but the corrigendum changes radically this [...] the population of candidates to be admitted to the next stage would change in both composition and numbers). Žalobkyně kromě toho tvrdí, že vzhledem k požadovanému minimu 10 bodů pro test d) zvolila jiný přístup a přípravu, zejména pokud jde o hospodaření s časem a výběr nejdůležitějších částí testu, než jaké by zvolila v případě, že by pro tento test nebylo minimum požadováno („in order to succeed in test [d] with a pass mark of 10, I had a different approach and preparation [time management, focusing on the most important parts, etc.] than if there was no pass mark“).
- 38 Z celkového posouzení formulace stížnosti a z věcných souvislostí, za nichž byla stížnost vyhotovena, tudíž vyplývá, že na rozdíl od tvrzení Komise bylo konstatování, podle něhož oprava představuje procesní pochybení, jímž byla žalobkyně poškozena, důvodem, o nějž žalobkyně opřela svou žádost o zrušení rozhodnutí o nepřipuštění, a nikoli předmětem této žádosti.
- 39 V důsledku toho je nutné konstatovat, že OOV ve svém rozhodnutí o zamítnutí stížnosti a Komise ve své žalobní odpovědi nesprávně usoudily, že stížnost byla namířena pouze proti opravě, neboť tato stížnost byla implicitně, avšak jednoznačně namířena proti rozhodnutí o nepřipuštění, a proti této opravě pouze prostřednictvím námitky.
- 40 Je tudíž namístě se domnívat, že předmět této žaloby namířené proti rozhodnutí o nepřipuštění je stejný jako předmět dotčené stížnosti, a že tedy tato stížnost této žalobě předcházela. I kdyby rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 16. srpna 2011 bylo žalobkyni doručeno v tentýž den, což Komise neprokázala, byl posledním možným dnem pro podání žaloby 28. listopad 2011, neboť 26. listopad 2011 byla sobota. Žaloba, která byla podána dne 28. listopadu 2011, byla tudíž podána ve stanovené lhůtě.
- 41 Z toho vyplývá, že námitku nepřipustnosti, kterou podala Komise, je nutné zamítnout.

K věci samé

1. *K návrhovým žádáním směřujícím ke znovuzařazení žalobkyně do náborového řízení a k přijetí opatření pro organizaci řízení.*

- 42 Ve druhém bodě návrhového žádání žalobkyně usiluje o znovuzařazení do náborového řízení vedeného v rámci výběrového řízení.
- 43 Podle ustálené judikatury nepřísluší soudům Unie, aby v rámci přezkumu legality vydávaly soudní příkazy unijním orgánům nebo tyto orgány nahrazovaly (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. dubna 2005, Christensen v. Komise, T-336/02, bod 17; rozsudek Soudu ze dne 8. února 2012, AY v. Rada, body 13 a 14).
- 44 Tento bod návrhového žádání je tedy nutné zamítnout jako nepřipustný.
- 45 Ve třetím bodě návrhového žádání žalobkyně navrhuje, aby Soud nařídil úřadu EPSO sdělit informace, které má ohledně výsledků všech uchazečů v testu d) a e).
- 46 Soud má za to, že ze vzájemných písemných odpovědí, odpovědí účastnic řízení na otázky položené na jednání a dokumentů a vyjádření předložených na začátku tohoto jednání je dostatečně obeznámen se situací, a konstatuje, že není namístě výše uvedeným návrhovým žádáním vyhovět.

2. *K návrhovému žádání na zrušení*

- 47 Žalobkyně na podporu návrhového žádání na zrušení rozhodnutí o nepřijetí uplatňuje dva žalobní důvody vycházející jednak z námitky nezákonnosti opravy a jednak z porušení zásady řádné správy a povinnosti jednat s náležitou péčí.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky nezákonnosti opravy

- 48 Na podporu prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí čtyři námitky vycházející z porušení čl. 29 odst. 1, přílohy III služebního řádu, zásady právní jistoty a zásady ochrany legitimního očekávání.
- 49 Pokud jde o první dvě námitky, je nutné konstatovat, že jsou v žalobě pouze uvedeny, aniž jsou podpořeny jakýmkoli argumenty. Žalobkyně totiž v rozporu s pravidlem stanoveným v čl. 35 odst. 1 písm. e) jednacího řádu nijak neupřesnila, z jakých důvodů oprava porušuje čl. 29 odst. 1 či přílohu III služebního řádu. Je tudíž nutno odmítnout tyto námitky jako nepřipustné a posoudit pouze námitky vycházející z porušení zásady právní jistoty a zásady ochrany legitimního očekávání.

Argumenty účastnic řízení

- 50 Pokud jde o údajné porušení zásady legitimního očekávání, žalobkyně připomíná, že podle původní verze oznámení o výběrovém řízení získala požadované minimum ve všech vstupních testech, a tvrdí, že pokud by vůči ní nebyla uplatněna oprava přijatá poté, co absolvovala vstupní testy, získala by v těchto testech zcela jistě jedno z nejlepších hodnocení.
- 51 Změna podmínek hodnocení testů d) a e) měla podle ní nutně vliv na její výsledky v těchto testech a na výslednou klasifikaci. Počet uchazečů, kteří uspěli v testech d) a e) vyhodnocovaných společně, byl vyšší než počet uchazečů, kteří uspěli v testech d) a e) vyhodnocovaných odděleně. Jelikož byl počet připuštěných uchazečů z důvodu opravy vyšší, její šance na připuštění k hodnotícím zkouškám na základě vyššího dosaženého průměru než u ostatních uchazečů se snížila.

- 52 Žalobkyně připomíná judikaturu, podle níž zásada právní jistoty brání tomu, aby časová působnost aktu Evropské unie byla stanovena k datu předcházejícímu jeho vyhlášení, avšak může tomu být výjimečně jinak, pokud to vyžaduje sledovaný cíl a pokud je náležitě respektováno legitimní očekávání dotčených osob. V projednávané věci však přijetí opravy žádná výjimečná okolnost neodůvodňovala.
- 53 Žalobkyně navíc uvádí, že Komise přijetí opravy odůvodňuje požadavky veřejné služby, jež vyplývají z vysokého rizika, že nebude dosaženo dostatečného počtu uchazečů připuštěných do druhé fáze výběrového řízení, tedy k hodnotícím zkouškám, a tvrdí, že Komise nepředložila žádný důkaz, který by mohl existenci takového zájmu odůvodnit.
- 54 Na to Komise odpovídá, že oprava byla přijata s cílem zabránit dopadům zjištěné zbytečné přísnosti testu d) a že tento cíl je jako takový legitimní a slučitelný se zájmem služby. Pokud totiž OJ zjistí, že podmínky uvedené v oznámení o výběrovém řízení jsou nepřiměřeně přísné, může tyto podmínky vždy změnit, pokud tak učiní objektivním způsobem, a nikoli s ohledem na uchazeče, kteří se tohoto řízení zúčastní.
- 55 Toto opatření je údajně každopádně v souladu se zásadou přiměřenosti a je rovněž vyjádřením ohledu náležité péče vůči uchazečům, neboť brání tomu, aby byli vystaveni průtahům způsobeným uspořádáním nového výběrového řízení. Takové opatření je kromě toho v souladu se zásadou náležité správy, neboť umožňuje uspořádat veřejné prostředky, jež by bylo nutno zbytečně vynaložit, pokud by v důsledku zrušení výběrového řízení byl správní orgán nucen uspořádat nové výběrové řízení.
- 56 Pokud jde o zájem služby, má Komise za to, že by bylo v zájmu uchazečů samotných, stejně jako v zájmu OJ, aby vykonával průběžný přezkum spolehlivosti testů, jež zadává, především pokud jde o testy prvně použité, jak tomu bylo v projednávané věci. Při neexistenci takového přezkumu by hrozilo, že soudy Unie budou řešit četné případy žalob zpochybňujících vyloučení v důsledku zbytečné přísných testů.
- 57 Pokud jde o tvrzené porušení zásady legitimního očekávání, uvádí žalovaná, že k opravě došlo v okamžiku, kdy si žalobkyně nemohla být v žádném případě jista, že splní podmínky pro připuštění do druhé fáze výběrového řízení.

Závěry Soudu

- 58 Nejprve je zapotřebí připomenout, že podle čl. 1 odst. 1 písm. e) přílohy III služebního řádu musí vyhlášení výběrového řízení obsahovat, pokud se jedná o výběrové řízení na základě zkoušek, informace o povaze těchto zkoušek a jejich hodnocení (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Detti v. Soudní dvůr, bod 27).
- 59 Podle ustálené judikatury navíc znění oznámení o výběrovém řízení představuje pro výběrovou komisi jak rámec legality, tak rámec pro posouzení (viz výše uvedený rozsudek Schumann v. Komise, bod 63 a citovaná judikatura).
- 60 V projednávané věci nebylo zpochybněno, že oprava změnila po uzavření vstupních testů hodnocení testů d) a e), jak je stanoveno v oznámení o výběrovém řízení, a to stanovením, že tyto dva testy budou spojeny a ohodnoceny maximem 40 bodů, přičemž požadované minimum bude činit celkem 20 bodů.
- 61 Je tudíž – jak se domnívá žalobkyně – namísto přezkoumat, zda změna hodnocení testů po jejich vykonání neporušuje zásadu ochrany legitimního očekávání a zásadu právní jistoty.

– K porušení zásady ochrany legitimního očekávání

- 62 Soud připomíná, že právo domáhat se ochrany legitimního očekávání se vztahuje na každého jednotlivce, který se nachází v situaci, ze které vyplývá, že správa Společenství tím, že mu poskytla konkrétní ujištění, u něj vyvolala podloženou naději tím, že mu podala přesné, nepodmíněné a shodující se informace z oprávněných a spolehlivých zdrojů (rozsudek Soud prvního stupně ze dne 11. července 2007, Centeno Mediavilla a další v. Komise, T-58/05, bod 96).
- 63 V projednávané věci obsahovalo oznámení o výběrovém řízení takové ujištění, na jehož základě žalobkyně důvodně očekávala, že uchazeči připuštění k hodnotícím zkouškám budou vybráni pouze z uchazečů, kteří získali minimum požadované ve vstupních testech, zejména minimálně 10 bodů v testu d).
- 64 V tomto ohledu je namístě připomenout, že zkoušky srovnávací povahy jsou z definice zkouškami, při nichž je výkon každého uchazeče posuzován podle výkonu ostatních uchazečů, a počet uchazečů připuštěných k těmto zkouškám tak může mít dopad na to, jak výběrová komise uchazeče ohodnotí. Při tomto vyhodnocení se poměruje hodnota přikládaná výkonu uchazeče vůči výkonu jiných uchazečů. Z toho vyplývá, že čím vyšší je počet uchazečů u tohoto druhu zkoušek, tím vyšší je úroveň požadavků výběrové komise na tyto uchazeče (viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. března 2003, Staelen v. Parlament, T-24/01, bod 57).
- 65 Změna pravidel týkajících se hodnocení testů d) a e), které je stanoveno v oznámení o výběrovém řízení, může mít vliv na šance žalobkyně na zápis na seznam uchazečů připuštěných k hodnotícím zkouškám, neboť taková změna může vést ke zvýšení počtu uchazečů, kteří v testech získali minimální počet bodů, a tudíž ke snížení jejich šancí na umístění mezi nejlepšími uchazeči.
- 66 Mezi účastnicemi řízení je nesporné, že takové zvýšení bylo vlastním důvodem pro přijetí opravy, k němuž došlo, když úřad EPSO zjistil „závažný a nečekaný problém týkající se výsledků testu d)“. Podle úřadu EPSO byl test koncipován tak, aby míra úspěšnosti dosáhla přibližně 50 %, avšak ve skutečnosti míra úspěšnosti dosáhla přibližně 15 %.
- 67 Ze soudního spisu, a zejména ze simulace, kterou úřad EPSO provedl na základě údajů dostupných po provedení testů a bez zohlednění neutralizace některých otázek nebo bez rozhodnutí výběrové komise ohledně způsobilosti uchazečů, a ze simulace provedené Komisí v příloze její žalobní odpovědi (dále jen „simulace“) vyplývá, že opravou bylo dosaženo sledovaného výsledku. U uchazečů, kteří si stejně jako žalobkyně zvolili jako první jazyk portugalštinu, se počet těch, kteří by uspěli v testu d) bez opravy, odhadoval na 50, zatímco po opravě uspělo ve společně posuzovaných testech d) a e) 211 uchazečů. Podle simulace by činil při zohlednění počtu uchazečů, kteří by uspěli v testu d) bez opravy, minimální počet bodů nutný pro postup mezi 48 nejlepšími uchazeči, připuštěných k hodnotícím zkouškám, 65,533 bodu. Po opravě činil minimální počet bodů nutný pro postup mezi 48 nejlepšími uchazeči 73,400 bodu.
- 68 Účinek opravy na postavení žalobkyně je ještě více zřejmý z konstatování, že bez této opravy by se ziskem 67,07 bodu ve vstupních testech figurovala mezi 48 nejlepšími kandidáty portugalského jazyka.
- 69 Kromě tohoto Soud pro úplnost a pro zodpovězení otázky položené na jednání dodává, že Komise v rámci uplatnění opravy na oznámení o výběrovém řízení poté, co byly vykonány hodnotící zkoušky, uznala, že by bylo teoreticky možné, aby zaměstnanci úřadu EPSO či členové výběrové komise znali jména uchazečů, kteří u zkoušek uspěli. Za těchto okolností i přes zdůraznění, že se žalobkyně nedovolávala existence takového zneužití a že žádná skutečnost ze spisu nevede k domněnce, že by k takovému zneužití v projednávané věci došlo, je nutné konstatovat, že Komise nemůže prokázat, že takový postup s sebou nenese riziko zneužití.

- 70 Z toho vyplývá, že uplatněním opravy na žalobkyni nebylo respektováno ujištění, které jí bylo dáno v oznámení o výběrovém řízení, pokud jde o hodnocení testů d) a e), a byla jím tudíž porušena zásada ochrany legitimního očekávání.
- K porušení zásady právní jistoty
- 71 Podle ustálené judikatury je cílem zásady právní jistoty zajistit předvídatelnost právních stavů a vztahů, které vyplývají z unijního práva (rozsudek Soudu ze dne 15. září 2005, Irsko v. Komise, C-199/03, bod 69).
- 72 Obecně sice platí, že zásada právní jistoty brání tomu, aby časová působnost aktu orgánů Unie byla stanovena k datu předcházejícímu jeho vyhlášení, avšak může tomu být výjimečně jinak, pokud to vyžaduje sledovaný cíl a pokud je náležitě respektováno legitimní očekávání dotčených osob (rozsudek Tribunálu ze dne 10. listopadu 2010, OHIM v. Simões Dos Santos, T-260/09 P, bod 48 a citovaná judikatura).
- 73 Kumulativní podmínky stanovené judikaturou pro přijímání aktů se zpětnou časovou působností, jakým je oprava měnící hodnocení testů d) a e) po jejich vykonání, nejsou v projednávané věci splněny.
- 74 Pokud jde o první podmínku týkající se cíle, kterého má být dosaženo, tvrdí Komise, že přijetí opravy by OOJ umožnilo vykonávat průběžný přezkum účinnosti zadávaných testů, zejména za účelem zabránění jejich nepřiměřené přístnosti.
- 75 Soud konstatuje, že ačkoli je takový přezkum jistě v zájmu správy i samotných uchazečů, nemůže zasahovat do legitimního očekávání uchazečů, že zkoušky v rámci výběrového řízení proběhnou v souladu s podmínkami stanovenými v oznámení o výběrovém řízení, což vylučuje možnost měnit *a posteriori* kritéria hodnocení zkoušek, která byla v oznámení o výběrovém řízení stanovena.
- 76 Judikatura nesporně připouští, že zjistí-li OOJ po zveřejnění oznámení o výběrovém řízení, že požadované podmínky byly přísnější, než požadují potřeby služby, může buď pokračovat v řízení, a případně přijmout počet úspěšných uchazečů, který je nižší, než bylo původně plánováno, anebo zahájit výběrové řízení znovu, stáhnout původní oznámení o výběrovém řízení a nahradit jej oznámením opraveným (podobně jako v případě oznámení o volném pracovním místě – viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 2. října 1996, Vecchi v. Komise, T-356/94, bod 56).
- 77 Přijetí opravy oznámení o výběrovém řízení poté, co některé zkoušky již proběhly, však nelze považovat za řešení, jež by bylo rovnocenné s jedním z řešení uvedených v přechozím bodě tohoto rozsudku.
- 78 Postačí totiž poznamenat, že když se OOJ rozhodne znovu zahájit výběrové řízení, mohou se uchazeči, kteří byli přihlášení do původního řízení, v zásadě přihlásit do řízení nového. Takovou možnost naopak nemají uchazeči, kteří jsou – jako žalobkyně v projednávané věci – vyloučeni v důsledku rozhodnutí přijatého na základě změny oznámení o výběrovém řízení.
- 79 Možnost pokračovat ve výběrovém řízení a přijmout počet úspěšných uchazečů, který je nižší, než bylo původně plánováno, umožňuje respektovat legitimní očekávání všech uchazečů při konání zkoušek v souladu s podmínkami uvedenými v oznámení o výběrovém řízení.
- 80 Změna oznámení o výběrovém řízení *a posteriori* se liší rovněž od různých technik neutralizace otázek v rámci písemných zkoušek (viz např. rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 17. ledna 2001, Gerochristos v. Komise, T-189/99, body 25 a 26, a výše uvedený rozsudek Schumann v. Komise, body 58 a 61).

- 81 V projednávané věci totiž OJZ změnil opravou podmínky hodnocení testů d) a e). Tyto podmínky hodnocení spadají pod pojem „hodnocení zkoušek“ uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. e) přílohy III služebního řádu, a musí být proto stanoveny v oznámení o výběrovém řízení. Naproti tomu se neutralizace otázek v rámci písemných zkoušek týká počtu otázek, které jsou součástí zkoušky, stejně jako individuálního hodnocení každé otázky. Tyto prvky nespádají pod výše uvedený pojem „hodnocení zkoušek“, a tudíž nemusí být v oznámení o výběrovém řízení povinně uvedeny, takže jejich případná změna po zahájení zkoušek nijak nemění oznámení o výběrovém řízení.
- 82 Komise má za to, že přijetí opravy je také ospravedlněno důvody řádné správy a povinností jednat s náležitou péčí vůči uchazečům. Tyto důvody však v projednávané věci nelze přijmout. Postačí totiž poznamenat, že přijetí opravy neprospívá všem uchazečům a vede k tomu, že jsou z výběrového řízení vyloučeni uchazeči, kteří, stejně jako žalobkyně, získali na základě kritérií hodnocení vstupních testů, která byla stanovena v oznámení o výběrovém řízení, minimální počet bodů ve všech testech.
- 83 Komise nemůže konečně tvrdit ani to, že přijetí opravy neporušuje zásadu právní jistoty s ohledem na zásadu přiměřenosti. Podle této zásady, kterou uznává ustálená judikatura jako součást obecných zásad unijního práva, je legalita opatření přijatého orgánem Unie podmíněna tím, že nabízí-li se výběr mezi více vhodnými opatřeními, je třeba přijmout to, které je nejméně omezující a jeho nevýhody nesmí být neúměrné ve vztahu ke sledovaným cílům (viz výše uvedený rozsudek Schumann v. Komise, bod 52). Důvody spojené s přiměřeností opatření však nemohou odůvodnit přijetí aktu, který porušuje zásadu legitimního očekávání, jakým je změna oznámení o výběrovém řízení po konání vstupních testů, jelikož zásada přiměřenosti se uplatní pouze v případě existence volby mezi více vhodnými opatřeními (rozsudek Soudu ze dne 30. září 2010, Torijano Montero v. Rada, F-76/05, bod 81 a citovaná judikatura).
- 84 Pokud jde o druhou podmínku, v souvislosti s respektováním legitimního očekávání zúčastněných stačí odkázat na body 64 až 49 tohoto rozsudku, z nichž vyplývá, že uplatnění opravy je porušením legitimního očekávání uchazečů, kteří – stejně jako žalobkyně – očekávali, že pouze uchazeči, kteří získají minimum požadované pro vstupní testy, jež bylo stanoveno v oznámení o výběrovém řízení, budou zapsáni na seznam uchazečů připuštěných k účasti na hodnotících zkouškách.
- 85 Z výše uvedeného vyplývá, že uplatnění opravy na žalobkyni je porušením zásady právní jistoty.
- 86 Je tudíž namístě konstatovat, že OJZ tím, že vůči žalobkyni uplatnil opravu, a porušil tak zásadu legitimního očekávání a zásadu právní jistoty, vnesl nesrovnalost do výběrového řízení, a že je tudíž rozhodnutí o nepřipuštění žalobkyně k hodnotícím zkouškám nutno zrušit.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady řádné správy a povinnosti jednat s náležitou péčí

- 87 Žalobkyně má za to, že úřad EPSO porušil zásadu řádné správy a povinnost jednat s náležitou péčí tím, že přijal rozhodnutí nepřipustit ji k hodnotícím zkouškám, a to v tom smyslu, že napadené rozhodnutí mělo za následek, že byl z náborového řízení vyloučen uchazeč, který splňuje všechny podmínky pro přijetí stanovené v oznámení o výběrovém řízení a který na základě již získané odborné praxe vyhovuje ve všech ohledech zájmu služby.
- 88 V tomto ohledu stačí poukázat na to, že z povinnosti jednat s náležitou péčí nevyplývá, že výběrová komise musí do výběrového řízení vpustit všechny kandidáty, kteří dle jejich názoru splňují podmínky stanovené pro kandidáty na pozici, která má být obsazena (viz výše uvedený rozsudek Cristina v. Komise, bod 83).

- 89 Za předpokladu, že žalobkyně rovněž ve své žalobě uvedla skutečnosti umožňující konstatovat, že splnila všechny podmínky pro připuštění a pro zájem služby, má podle ustálené judikatury výběrová komise ve výběrovém řízení na základě kvalifikačních předpokladů a zkoušek diskreční pravomoc v rámci ustanovení služebního řádu týkajících se postupů v rámci výběrového řízení případ od případu posoudit, zda doklady předložené jednotlivými kandidáty, jakož i jejich předchozí odborné zkušenosti, odpovídají úrovni požadované služebním řádem a v dotčeném výběrovém řízení. Soud se v rámci přezkumu zákonnosti musí omezit na ověření toho, zda výkon této pravomoci není postižený zjevně nesprávným posouzením (viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. listopadu 2000, Carrasco Benítez v. Komise, T-214/99, body 69 až 71). Vzhledem k tomu, že žalobkyně neuvedla žádnou skutečnost, která by nasvědčovala existenci takového pochybení, je tento žalobní důvod nutno zamítnout.
- 90 Je tudíž namístě zamítnout tento žalobní důvod jako neopodstatněný.

3. K návrhovým žádáním na náhradu újmy

Argumenty účastnic řízení

- 91 Žalobkyně se domnívá, že v důsledku protiprávnosti rozhodnutí nepřipustit ji k hodnotícím zkouškám utrpěla majetkovou i nemajetkovou újmu.
- 92 Pokud jde o újmu majetkovou, kterou žalobkyně stanovila předběžně a *ex aequo et bono* na 50 000 eur, tato vznikla v důsledku toho, že jí byla odepřena možnost stát se úředníkem.
- 93 Pokud jde o újmu nemajetkovou, kterou žalobkyně stanovila předběžně a *ex aequo et bono* na 50 000 eur, tato byla údajně způsobena zvláště liknavým způsobem, jakým úřad EPSO nakládal s jejím spisem, a nedostatkem náležité péče, který při tom prokázal.
- 94 Komise má za to, že se žádného pochybení nedopustila, že návrhová žádání na náhradu újmy jsou zjevně neodůvodněná a že tato návrhová žádání jsou v každém případě nepřijatelná, neboť nebyla uvedena ve stížnosti.

Závěry Soudu

- 95 Pokud jde o přípustnost návrhových žádání na náhradu újmy, postačí připomenout, že v rámci systému opravných prostředků stanoveného v člancích 90 a 91 služebního řádu platí, že pokud existuje úzká souvislost mezi požadavkem na zrušení a požadavkem na náhradu újmy, je požadavek na náhradu újmy vyjádřený poprvé před Soudem přípustný, i když předchozí správní stížnost směřovala pouze ke zrušení údajně poškozujícího rozhodnutí, neboť požadavek na zrušení může v sobě zahrnovat požadavek na náhradu údajné újmy (rozsudky Soudu prvního stupně ze dne 15. května 1997, N v. Komise, T-273/94, bod 159, a ze dne 18. února 2004, Esch-Leonhardt a další v. ECB, T-320/02, bod 47).
- 96 V projednávané věci existuje mezi požadavkem na zrušení a požadavkem na náhradu újmy úzká souvislost, takže tento požadavek na náhradu újmy je přijatelný bez ohledu na to, že nebyl uveden ve stížnosti.
- 97 Pokud jde o návrhové žádání na náhradu újmy, které se týká majetkové újmy, konstatuje Soud, že je formulováno jako podpůrné. Jelikož hlavní návrhové žádání žalobkyně, jejímž cílem bylo znovuzařazení do výběrového řízení, bylo zamítnuto jako nepřípustné v bodě 44 tohoto rozsudku, je namístě posoudit podpůrný návrh týkající se náhrady této hlavní újmy.

- 98 Podle ustálené judikatury vyžaduje vznik odpovědnosti správy, aby žalobkyně prokázala existenci pochybení, skutečné újmy a příčinné souvislosti mezi pochybením a dovolávanou újmou (v tomto smyslu viz rozsudky Soudu ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, bod 42, a ze dne 2. února 2008, Komise v. Girardot, C-348/06 P, bod 52).
- 99 V projednávané věci žalobkyně požaduje náhradu majetkové a nemajetkové újmy, které údajně utrpěla v důsledku přijetí rozhodnutí o nepřipuštění. Jelikož bylo toto rozhodnutí zrušeno, je potřeba posoudit, zda konstatované pochybení způsobilo žalobkyni újmu a zda existuje příčinná souvislost mezi touto újmou a uvedeným pochybením.
- 100 Pokud jde o tvrzenou majetkovou újmu, přísluší Komisi v souladu s článkem 266 SFEU, aby přijala opatření, která vyplývají z tohoto rozsudku, a zejména aby při dodržení zásady legality přijala jakýkoli akt, kterým bude možné spravedlivě vyrovnat znevýhodnění žalobkyně, které bylo vyvoláno zrušeným aktem (v tomto smyslu viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. září 2005, Casini v. Komise, T-132/03, bod 98, a rozsudek Soudu ze dne 7. června 2011, Larue a Seigneur v. ECB, F-84/09, bod 64). Za těchto podmínek je namístě konstatovat, že návrhové žádání na majetkovou újmu je předčasné, a tudíž je nutno ho zamítnout.
- 101 Naproti tomu, pokud jde o návrhové žádání na náhradu újmy nemajetkové, již žalobkyně údajně utrpěla, lze povahu utrpěné újmy a příčinnou souvislost mezi jednáním a dovolávanou újmou dovodit z pocitu frustrace a nespravedlnosti, které žalobkyně mohla důvodně pociťovat jakožto oběť bezpráví.
- 102 Soud připomíná, že zrušení správního aktu představuje již samo o sobě přiměřenou náhradu, která je v zásadě dostatečná pro celou nemajetkovou újmu, ledaže žalobkyně prokáže, že utrpěla nemajetkovou újmu oddělitelnou od protiprávního jednání, které vedlo ke zrušení a které nelze tímto zrušením zcela nahradit (rozsudek Tribunálu ze dne 9. prosince 2010, Komise v. Strack, T-526/08 P, bod 99). K tomu dojde tehdy, když zaprvé zrušený akt obsahuje výslovné negativní hodnocení schopností žalobce, které by ho mohlo zranit, zadruhé když je způsobené pochybení zvláště závažné a zatřetí když zrušení postrádá užitečný účinek, a nemůže tedy samo o sobě představovat vhodnou a dostatečnou nápravu veškeré nemajetkové újmy způsobené zrušeným aktem (rozsudek Soudu ze dne 12. května 2011, AQ v. Komise, F-66/10, body 105, 107 a 109).
- 103 Zrušení rozhodnutí nezapsat žalobkyni na seznam uchazečů, kteří byli připuštěni k hodnotícím zkouškám v rámci otevřeného výběrového řízení EPSO/AST/111/10, nezhojí dopady, jež měla konstatovaná protiprávnost, zejména nemůže samo o sobě představovat přiměřenou náhradu za úsilí a čas, jež žalobkyně vynaložila na zbytečnou přípravu. Proto Soud rozhodl, že Komise je povinna zaplatit žalobkyni částku 2 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy.

K nákladům řízení

- 104 Podle čl. 87 odst. 1 jednacího řádu, s výhradou ostatních ustanovení osmé kapitoly druhé hlavy uvedeného řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 105 Z výše uvedeného odůvodnění vyplývá, že Komise neměla ve věci úspěch. Jelikož však žalobkyně nepožadovala, aby byla Komisi uložena náhrada nákladů řízení, je namístě rozhodnout na základě čl. 89 odst. 3 jednacího řádu, že každá účastnice řízení ponese vlastní náklady.

Z těchto důvodů,

Soud pro veřejnou službu (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí výběrové komise v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/111/10 ze dne 7. dubna 2011 nepřipustit žalobkyni k hodnotícím zkouškám se zrušuje.**
- 2) **Evropské komisi se ukládá zaplatit žalobkyni částku 2 000 eur.**
- 3) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 4) **Každá z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. března 2013.

Vedoucí soudní kanceláře
W. Hakenberg

Předsedkyně
M. I. Rofes i Pujol